

[Frede Nielsen.]

indfries. Jeg beder, at man tænker paa Danmarks mislykkede Kamp for Helstaten, hvordan man derefter drog Konsekvensen af den Erkendelse, der laa, hvordan man gik ind paa Tanken om Slesvigs Deling, med H. P. Hanssen (Nørremølle) som den store Leder, og hvordan man paa Grundlag af den førte Kamp skabte en Grænse i 1920, der virkelig dækkede Nationaliteten. Det var saa at sige et Balancepunkt i den grænsepolitiske Kamp, vi fandt. Den Tro, som nu visse Kredse har paa, at Balancepunktet skulde have forskudt sig, er udsprunget af en Optimisme, der er skøn, men farlig. Den savner efter mit Skøn det Element af Afventning og realistisk Vurdering, der i en Sag af denne Art maa være et nødvendigt Fundament. Det er meget klogere, som den højtærede Udenrigsminister gør det nu, at holde sig til Dagens praktiske Problemer, de er svære nok til at kræve al vor Kraft, de staar næsten truende for os i deres Format og Vanskelighed. Det er nu Opgaven, som det ogsaa er fremgaaet af den højtærede Udenrigsministers Tale her i Dag, at dække f. Eks. det kulturelle Behov dernede, og jeg glæder mig, som sikkert hele det høje Ting, over de Oplysninger, den højtærede Udenrigsminister gav. Vi glæder os over hvert Fremskridt paa dette Omraade, der er Tale om. Vi vil følge med den yderste Interesse det Arbejde, der gøres for at søge de danske Organisationer anerkendt som politisk Parti. Vi ved, hvor frygtelig Situationen er for Danskheden dernede. Vi er enige i at søge denne Danskhed støttet og styrket stærkest muligt. Vi staar bag ved det Arbejde, Regeringen gør i hele det vanskelige Flygtningearbejde. Vi ved, at Flygtningespørgsmaalet hviler over Sydslesvig som en frygtelig Byrde, og at det rejser en rystende Udsigt. Det er dette, der er Dagens Problemer og tunge Opgaver. Det er dem, den højtærede Udenrigsminister koncentrerer sig om, og det er til dette Arbejde, han har hele vor Støtte, vore varme Ønsker om Fremgang og gode Resultater. Lad det staa som Udtryk for Rigsdagens Vilje og Ønsker, dette: i Fællesskab at byde Danskheden i Sydslesvig al ønsket og nødvendig Hjælp, i Fællesskab at søge løst de truende Problemer.

Naar vi kommer til det principielle Spørgsmaal, maa jeg understrege det, som allerede stærkt blev understreget af mit Partis Ordfører under Finanslovdebatten. Socialdemokratiet er ikke at finde paa Magtpolitikens Vej, og jeg udtaler: Vi nærer

Tillid til, at den højtærede Regering ikke placerer Danmark i noget Engagement med Hensyn til det farlige og afgørende Problem uden først at have søgt Føling med Parterne. Og lad saa det hvile, der tilhører en Fremtid, som indtil videre ganske skjuler sig i Mørket for os.

From: Der synes jo næsten at være Tradition for, at hver Gang Problemet Sydslesvig er under Debat i dette høje Ting, skal Socialdemokratiets Ordfører angribe Venstre og Venstres Mænd, idet man beskylder dem for at have brugt for store Ord, navnlig under Valgkampen. Vi har dog aldrig fra disse Ordførere faaet at vide, hvem der har sagt noget, hvad der er sagt, eller hvor det er sagt, og jeg synes i hvert Fald, at det vilde styrke denne Paastand, om man kunde faa dette frem, navnlig hvem der har sagt noget, som ikke er i Overensstemmelse med Regeringens Standpunkt paa dette Omraade.

Jeg vil ogsaa gerne paatale, at det ærede Medlem Hr. Frede Nielsen kalder det sydslesvigske Udvalgs Arbejde uansvarligt. Der kan være delte Meninger om Rigtigheden og Betimeligheden af det Standpunkt, som dette Udvalg har indtaget, men jeg vil hævde, at de Mænd, der er gaaet ind for det med deres Navn som Borgen, i hvert Fald har Krav paa, at man behandler deres Arbejde alvorligt, at man gaar ud fra, at de gaar ind for denne Sag af hele deres Overbevisning og med den Ansvarlighed, de som Personer er Udtryk for.

Der er lige en enkelt Ting til i det ærede Medlems Indlæg, som jeg gerne vil paatale, idet jeg for Resten vil anerkende den rolige og saglige Form og den Tone, hvori det blev fremført; jeg tænker her paa Bøndernes Stilling i Sydslesvig. Her vil jeg gerne have Lov til at fremhæve, at den i hvert Fald ikke kan være konjunkturpræget, idet det dog maa være en Kendsgerning, at det store Land altid vil kunne byde sit Landbrug bedre Produktionsvilkaar end det lille Land. Jeg vil hævde, at de sydslesvigske Bønder, der er orienterede mod Nord, i hvert Fald ikke kan være det ud fra økonomiske Direktiver.

I øvrigt vil jeg gerne have Lov til at takke den højtærede Udenrigsminister for Redegørelsen og udtale min mest uforbeholdne Glæde over de Resultater, som den høje Regering har opnaaet for at lette Forholdene for vore Landsmænd Syd for den nuværende Grænse. Jeg gør det saa meget mere, som jeg jo maa tænke tilbage paa den Tid, da Kongeaan var Danmarks